

Vägen hem

© Text: Roger Karlén 2008

Jag hade många frågor då, nyss fyllda tjugotre
Jag ville ut, jag ville bort, jag ville gärna se
Om nånstans fanns en plats för mig, en öppen horisont

Jag ville resa överallt, jag ville allt förstå
Till regnbågen vid vägens slut, var dit jag ville nå
En dröm om guld, en gyllne skatt, den förde bort så långt

Vägen hem
så mycket längre än vad jag kunnat tro
Vägen hem
från de ställen där jag aldrig kom till ro
Vägen hem
till min egen sagas gyllne Samarkand
Vägen hem
till den plats som log och sträckte ut sin hand

Jag lärde mig så mycket på, de platser dit jag kom
Om det som människor lever för och allt de värnar om
Hur framtid byggs av tro och hopp, hur drömmar hålls vid liv

Att färdas är en längtan till, att nån gång komma fram
Ibland är vägen lätt att gå, ibland så mödosam
Och nång gång krävs det mod att ta, ett enda litet kliv

Vägen hem
så mycket längre än vad jag kunnat tro
Vägen hem
från de ställen där jag aldrig kom till ro
Vägen hem
till min egen sagas gyllne Samarkand
Vägen hem
till den plats som log och sträckte ut sin hand

Jag ville nå den vises sten, en helig gyllne graal
En öppning in i stängda rum, en inre magisk sal
Jag sökte sagans gömda guld, jag ville se dess glans

Berättelser jag hört förut, vid många kvällars bord
Om resor som lett fram till sist, till möten utan ord
För vägen ledde till mig själv, där sagoguldet fanns

Vägen hem
så mycket längre än vad jag kunnat tro
Vägen hem
från de ställen där jag aldrig kom till ro
Vägen hem
till min egen sagas gyllne Samarkand
Vägen hem
till den plats som log och sträckte ut sin hand